

Europa en l'horitzó

La setmana passada va ser molt europea. El calendari va fer coincidir la reunió, a Brussel·les, de l'inici de la negociació d'un acord d'associació d'Andorra, Mònaco i San Marino amb la Unió Europea, dimarts, i la celebració del Dia d'Europa, dissabte.

La negociació d'un acord d'associació a partir del mandat establert pel Consell de la Unió Europea el 16 de desembre del 2014 ens hauria de portar a una positiva transformació de la vida econòmica i social d'Andorra.

Sabem que a Brussel·les els representants de San Marino, Mònaco i Andorra van recordar la necessitat que es respectin les peculiaritats pròpies dels països de petita dimensió territorial. Es tracta, efectivament, de poder accedir al mercat interior europeu sense renunciar a les especificitats i, també, d'aconseguir mantenir un equilibri indispensable per reforçar la competitivitat dels respectius sistemes econòmics.

No se'ns escapa que les qüestions lligades a la llibertat de circulació i a la llibertat d'establiment de les persones estaran al bell mig de la negociació.

Una negociació que els progressistes veiem amb esperança.

Al cor del projecte polític que defensa SDP hi ha la voluntat de consolidar la relació amb Europa mitjançant un acord d'associació.

Europa és una realitat que és aquí i seguirà aquí ho vul-

guem o no. Convé reforçar la relació amb Europa, amb el millor acord d'associació possible, per ajudar la nostra economia. Europa no ens necessita, però nosaltres ho tindrem difícil si ens girem d'esquena.

El futur del nostre país depèn en gran mesura de com arribem a integrar Europa en la nostra societat i com la nostra societat integrarà Europa. Les perspectives de partida són bones, però hem de saber agafar aquest tren que passa i no hem de permetre que alguns el facin descarrilar per irresponsabilitat. Europa es fa sense nosaltres, però nosaltres no podem fer sense Europa.

Europa és una font d'oportunitats per als empresaris, autònoms i treballadors, que podran accedir al mercat únic en condicions favorables. També és una oportunitat per als joves de poder estudiar i treballar en tot l'espai de la Unió Europea en igualtat de condicions amb els joves dels estats membres. Finalment l'obertura que això suposarà també facilitarà l'arribada de més inversions estrangeres productives, que dinamitzaran l'economia.

Precisament per això ens sobta que els liberals hagin recuperat la seva línia conservadora i immobilista en l'àmbit de les relacions amb Europa.

François Mitterrand deia, precisament parlant de les relacions de França amb Europa, que no admetia els plantejaments d'aquells que estan contra tot perquè tenen por de tot.

És una bona imatge del que estan fent els conservadors andorrans.

Enfront d'una política de visió curta convé mantenir la línia política de responsabilitat, solidaritat i confiança, per donar prioritat als interessos del país.

Però l'acord d'associació no ha de ser només una opció econòmica.

L'Estat de dret és un valor fonamental sobre el qual s'ha fundat la Unió Europea. Preservar-ne els valors, com ara l'Estat de dret, ha estat sempre la raó de ser de la Unió Europea, des dels seus inicis fins a les darreres etapes de la seva ampliació. Els països que aspiren a establir nous lligams d'associació amb la Unió Europea han, doncs, de vetllar pel bon funcionament de les principals institucions que són necessàries per garantir l'Estat de dret.

Europa vol seguretat jurídica i rebutja l'arbitrarietat.

La negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea és una qüestió cabdal per al futur d'Andorra. Ho recordava en la *Tribuna* de fa quinze dies, en l'edició del BonDia del dimarts 28 d'abril. I ho repeteixo avui.

La nostra proposta és l'acostament a Europa mitjançant un bon acord d'associació. Sense por.

Aquest és l'horitzó. El nou horitzó per a Andorra.